

Ю. С. Лінчук

Комутанти операторів композиції, породжених параболічними автоморфізмами одиничного круга*(Представлено членом-кореспондентом НАН України М. Л. Горбачуком)*

Описано комутант оператора композиції, породженого довільним параболічним дробово-лінійним перетворенням одиничного круга на себе, в класі лінійних неперервних операторів, що діють у просторі функцій, аналітичних в одиничному крузі.

Нехай G — довільна область комплексної площини. Через $\mathcal{H}(G)$ позначатимемо простір усіх аналітичних в області G функцій, що наділений топологією компактної збіжності. Якщо $\varphi(z)$ — аналітична в області G функція, для якої $\varphi(G) \subset G$, то формулою $(K_\varphi f)(z) = f(\varphi(z))$ визначається оператор композиції K_φ , який лінійно та неперервно діє на просторі $\mathcal{H}(G)$.

Починаючи з другої половини ХХ ст. здійснюється систематичне дослідження властивостей операторів композиції в банахових просторах Харді, Бергмана і Діріхле, які складаються з аналітичних у крузі $D = \{z \in \mathbb{C}: |z| < 1\}$ функцій з певними обмеженнями на їхній модуль. Як відзначали К. Коуен та Б. Макклур в [1], важливою і актуальною є задача про опис комутанта оператора композиції в таких просторах. Якщо $\psi(z)$ — фіксована функція з відповідного банахового простору аналітичних функцій, для якої $\psi \circ \varphi = \psi$, то оператор множення Q_ψ на функцію ψ є переставним з оператором K_φ . Б. Клод в [2, 3] досліджував комутант оператора композиції K_φ у просторі Харді H^2 у випадку, коли функція $\varphi(z)$ є автоморфізмом круга D . Він описав оператори множення на аналітичні функції, які переставні з операторами композиції, що породжені еліптичними автоморфізмами одиничного круга. У висновках до [3] автор відзначав, що задача про опис комутанта оператора K_φ у просторі H^2 для гіперболічного та параболічного автоморфізмів одиничного круга ним не розв'язана. П. Розенталь [4] вважав, що задача знаходження комутанта оператора композиції в загальному випадку в цих просторах є досить складною і не розв'язаною.

Загальний вигляд конформного відображення одиничного круга $D = \{z \in \mathbb{C}: |z| < 1\}$ на себе дається формулою

$$\varphi(z) = e^{i\alpha} \frac{z - z_0}{1 - \bar{z}_0 z}, \quad (1)$$

де $|z_0| < 1$ і $\alpha \in \mathbb{R}$. Кожне таке відображення породжує оператор композиції K_φ , який лінійно і неперервно діє в просторі $\mathcal{H}(D)$ за правилом $(K_\varphi f)(z) = (f \circ \varphi)(z)$. Відомо, що залежно від кількості та характеру розміщення нерухомих точок відображення $\varphi(z)$ виду (1), дробово-лінійні автоморфізми одиничного круга розбиваються на три класи: еліптичні, гіперболічні та параболічні [5]. У роботі [6] одержано опис комутанта оператора композиції, породженого довільним еліптичним автоморфізмом одиничного круга. Значно складнішою виявилася задача про опис комутанта оператора композиції, породженого гіперболічним автоморфізмом одиничного круга. Для її розв'язання в [7, 8] використовуються спеціально побудовані характеристичні функції лінійних неперервних операторів.

У цій роботі досліджується проблема опису комутанта оператора композиції, породженого довільним параболічним автоморфізмом одиничного круга. Нагадаємо, що дробово-лінійне перетворення $\varphi(z)$ виду (1) є параболічним тоді і тільки тоді, коли воно має одну нерухому точку, яка лежить на одиничному колі $\{z \in \mathbb{C}: |z| = 1\}$. Для того щоб перетворення (1) було параболічним, необхідно і достатньо, щоб $|z_0| = |\sin(\alpha/2)|$. Не порушуючи загальності, вважатимемо, що $\alpha \in (0, \pi) \cup (\pi, 2\pi)$, тоді $|z_0| = \sin(\alpha/2)$. Кожне таке перетворення має одну скінченну нерухому точку z_1 , причому якщо $z_0 = \sin(\alpha/2)e^{i\gamma}$, $\gamma \in \mathbb{R}$, то $z_1 = e^{i(\frac{\alpha}{2} + \gamma - \frac{\pi}{2})}$. Перетворення $w = \varphi(z)$ можна подати в канонічному вигляді

$$\frac{1}{w - z_1} = \frac{1}{z - z_1} + i\bar{z}_1 \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}. \quad (2)$$

Наведемо деякі допоміжні твердження.

Лема 1. Нехай $\varphi(z) = e^{i\alpha} \frac{z - z_0}{1 - \bar{z}_0 z}$, причому $\alpha \in (0, \pi) \cup (\pi, 2\pi)$ і $z_0 = \sin \frac{\alpha}{2} e^{i\gamma}$, $\gamma \in \mathbb{R}$, а $\tilde{\varphi}(z) = z + \operatorname{tg} \frac{\alpha}{2}$. Тоді оператор K_φ у просторі $\mathcal{H}(D)$ еквівалентний до оператора $K_{\tilde{\varphi}}$ у просторі $\mathcal{H}(P)$, де $P = \{z \in \mathbb{C}: \operatorname{Im} z > 0\}$. При цьому для функції $\psi(z) = -iz_1 \left(\frac{1}{z - z_1} + \frac{\bar{z}_1}{2} \right)$, де z_1 — нерухома точка перетворення $\varphi(z)$, виконується рівність

$$K_\varphi K_\psi = K_\psi K_{\tilde{\varphi}}. \quad (3)$$

Лема 2. Нехай оператори A та B лінійно та неперервно діють у просторах $\mathcal{H}(P)$ та $\mathcal{H}(D)$ відповідно і є еквівалентними між собою, тобто існує ізоморфізм T простору $\mathcal{H}(P)$ на простір $\mathcal{H}(D)$, для якого $TA = BT$. Для того щоб лінійний неперервний оператор $T_2: \mathcal{H}(D) \rightarrow \mathcal{H}(D)$ був переставним з оператором B , необхідно і достатньо, щоб він подавався у вигляді $T_2 = TT_1T^{-1}$, де T_1 — деякий лінійний неперервний оператор, що діє в просторі $\mathcal{H}(P)$ і комутує з оператором A .

Для числа $h \in \mathbb{R}$ через E_h позначатимемо оператор зсуву, який лінійно та неперервно діє в $\mathcal{H}(P)$ за правилом $(E_h f)(z) = f(z + h)$. Враховуючи леми 1 та 2, одержуємо, що для опису комутанта оператора K_φ у просторі $\mathcal{H}(D)$ нам потрібно описати комутант оператора зсуву в просторі $\mathcal{H}(P)$. Для розв'язання цієї задачі використаємо інтегральне зображення Кете [9] лінійних неперервних операторів у просторі $\mathcal{H}(P)$, за яким формулою $t(\lambda, z) = T[1/(\lambda - z)]$ встановлюється взаємно однозначна відповідність між лінійними неперервними операторами $T: \mathcal{H}(P) \rightarrow \mathcal{H}(P)$ і їхніми характеристичними функціями $t(\lambda, z)$, які є локально аналітичними на множині $\mathbb{C}P \times P$.

Для додатних чисел a та b через $M_{a,b}$ позначимо прямокутник $M_{a,b} = \{z \in \mathbb{C}: -a \leq \operatorname{Re} z \leq a; 0 \leq \operatorname{Im} z \leq b\}$. Символом S позначатимемо множину функцій $t_1(\mu, z)$, для кожної з яких існують додатні числа a та b такі, що функція $t_1(\mu, z)$ є аналітичною на множині $\mathbb{C}M_{a,b} \times P$.

Для довільного натурального n покладемо $P_n = \{z \in \mathbb{C}: -n-1 < \operatorname{Re} z < n+1; 1/(n+1) < \operatorname{Im} z < n+1\}$. Послідовність множин $\{P_n\}_{n=1}^\infty$ апроксимує область P , тобто $P = \bigcup_{n=1}^\infty P_n$ і $\overline{P_n} \subset P_{n+1}$, $n = 1, 2, \dots$

Теорема 1. Нехай h — фіксоване дійсне число. Для того щоб оператор $T \in \mathcal{L}(\mathcal{H}(P))$ був переставним з оператором E_h , необхідно і достатньо, щоб його характеристична функція $t(\lambda, z)$ подавалася у вигляді

$$t(\lambda, z) = t_1(\lambda - z, z), \quad (4)$$

де $t_1(\mu, z)$ — деяка функція, яка належить множині S і є періодичною за змінною z з періодом h . При цьому відповідний оператор T діє на довільну $f \in \mathcal{H}(P)$ при $z \in P_n$ за правилом

$$(Tf)(z) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma_n} t_1(\lambda - z, z) f(\lambda) d\lambda,$$

де $\gamma_n = \partial P_{N(n)+1}$, а $N(n)$ вибирається за означенням локально аналітичної на множині $\mathbb{C}P \times P$ функції $t_1(\lambda - z, z)$.

Зауваження 1. Твердження теореми 1 буде правильним і в тому випадку, коли оператор зсуву E_h лише діє в просторі $\mathcal{H}(P)$, але не обов'язково є ізоморфізмом, тобто для $h \in \mathbb{C}$ при умові, що $\text{Im } h \geq 0$.

Зауваження 2. Комутант оператора зсуву в просторі цілих функцій за допомогою диференціальних операторів нескінченного порядку описаний в [10]. В [11] за допомогою характеристичних функцій операторів одержано зображення всіх лінійних неперервних операторів, які діють у просторі цілих функцій і є переставними з лінійними комбінаціями зсувів.

Якщо μ_0 — деяке комплексне число, для якого $\text{Im } \mu_0 > 0$, то функція $t_1(\mu, z) = n! / (\mu - \mu_0)^{n+1}$ для кожного натурального n задовольняє умови теореми для довільного $h \in \mathbb{R}$. Відповідний оператор, який комутує з E_h , діє в $\mathcal{H}(P)$ за правилом

$$(T_n f)(z) = f^{(n)}(z + \mu_0).$$

Враховуючи це зауваження, одержуємо, що є правильним таке твердження.

Наслідок 1. Нехай $h \in \mathbb{R}$, $\mu_0 \in \mathbb{C}$, причому $\text{Im } \mu_0 \geq 0$, а $(\psi_n(z))_{n=0}^{\infty}$ — послідовність функцій з простору $\mathcal{H}(P)$, кожна з яких є періодичною з періодом h , і для кожної функції $f(z)$ з простору $\mathcal{H}(P)$ ряд $\sum_{n=0}^{\infty} \psi_n(z) f^{(n)}(z + \mu_0)$ збігається за топологією простору $\mathcal{H}(P)$.

Тоді формулою

$$(Tf)(z) = \sum_{n=0}^{\infty} \psi_n(z) f^{(n)}(z + \mu_0), \quad (5)$$

визначається оператор T з класу $\mathcal{L}(\mathcal{H}(P))$, який є переставним з оператором E_h .

З лем 1, 2 та теореми 1 випливає правильність основного результату цієї роботи.

Теорема 2. Нехай $\varphi(z) = e^{i\alpha} \frac{z - z_0}{1 - \bar{z}_0 z}$, причому $\alpha \in (0, \pi) \cup (\pi, 2\pi)$ і $z_0 = \sin \frac{\alpha}{2} e^{i\gamma}$, $\gamma \in \mathbb{R}$.

Для того щоб оператор T_1 з класу $\mathcal{L}(\mathcal{H}(D))$ був переставним з оператором K_φ , необхідно і достатньо, щоб він зображався у вигляді

$$T_1 = K_\psi T (K_\psi)^{-1}, \quad (6)$$

де T — оператор з класу $\mathcal{L}(\mathcal{H}(P))$, який переставний з оператором E_h для $h = \text{tg} \frac{\alpha}{2}$,

а $\psi(z) = -iz_1 \left(\frac{1}{z - z_1} + \frac{\bar{z}_1}{2} \right)$, z_1 — нерухома точка перетворення $\varphi(z)$.

Теорема 2 і наслідок 1 дозволяють побудувати досить широкий клас операторів з множини $\mathcal{L}(\mathcal{H}(D))$, які комутують з оператором композиції, породженим фіксованим параболічним автоморфізмом одиничного круга D . Для цього використаємо аналог формули 0.430 з [12] для аналітичних функцій.

Якщо функції $f(z)$ та $\Theta(z)$ є аналітичними в області G , причому $\Theta(G) \subset G$, то при $z \in G$ для довільного натурального n є правильною формула

$$\frac{d^n}{dz^n}[f(\Theta(z))] = \sum_{k=1}^n \frac{U_k(z)}{k!} f^{(k)}(\Theta(z)), \quad (7)$$

де

$$U_k(z) = \sum_{m=1}^k (-1)^{m-1} \frac{k(k-1)\cdots(k-m+2)}{(m-1)!} [\Theta(z)]^{m-1} \frac{d^m}{dz^m} [\Theta(z)]^{k+1-m}.$$

Тепер, використовуючи формули (6) та (7), одержуємо, що оператор T_1 , який відповідає оператору T , що визначається формулою (5), діє в $\mathcal{L}(\mathcal{H}(D))$ за правилом

$$(T_1 f)(z) = \tilde{\psi}_0(z) f\left(C \frac{z - z_2}{1 - \bar{z}_2 z}\right) + \sum_{n=1}^{\infty} \tilde{\psi}_n(z) \sum_{k=1}^n \frac{\tilde{U}_k(z)}{k!} f^{(k)}\left(C \frac{z - z_2}{1 - \bar{z}_2 z}\right), \quad (8)$$

де

$$\tilde{U}_k(z) = U_k(\psi(z)), \quad \Theta(z) = k \frac{z - z_2}{1 - \bar{z}_2 z}, \quad C = \frac{i - \mu_0}{i + \mu_0}, \quad z_2 = \frac{m_0 z_1}{\mu_0 - i}.$$

Тому є правильним таке твердження.

Наслідок 2. Нехай $\varphi(z) = e^{i\alpha} \frac{z - z_0}{1 - \bar{z}_0 z}$, причому $\alpha \in (0, \pi) \cup (\pi, 2\pi)$ і $z_0 = \sin \frac{\alpha}{2} e^{i\gamma}$, $\gamma \in \mathbb{R}$, z_1 – нерухома точка перетворення $\varphi(z)$, а $\mu_0 \in \mathbb{C}$, причому $\text{Im } \mu_0 \geq 0$, $\mu_0 \neq i$. Тоді якщо $(\tilde{\psi}_n(z))_{n=0}^{\infty}$ – послідовність функцій з простору $\mathcal{H}(D)$, для якої ряд у правій частині формули (8) збігається в просторі $\mathcal{H}(D)$ для довільної функції $f(z)$ з $\mathcal{H}(D)$ і $\tilde{\psi}_n(\varphi(z)) = \tilde{\psi}_n(z)$ при $z \in D$ і $n = 0, 1, \dots$, то формулою (8) визначається оператор T_1 з класу $\mathcal{L}(\mathcal{H}(D))$, який є переставним з оператором K_φ .

Зауважимо, що при $\mu_0 \in \mathbb{R}$ відповідна функція $\Theta(z)$ є автоморфізмом одиничного круга D . Якщо ж $\mu_0 \in \mathbb{C}$, причому $\text{Im } \mu_0 > 0$ і $\mu_0 \neq i$, то відповідна функція $\Theta(z)$ відображає D в себе і не є автоморфізмом.

1. Cowen C. C., MacCluer B. D. Some problems on composition operators // Contemporary Mathematics. Vol. 213 / Studies on Composition Operators. AMS. – Providence, RI, 1998. – P. 17–26.
2. Cload B. Toeplitz operators in the commutant of composition operators // Stud. Math. – 1999. – **133**, No 2. – P. 187–196.
3. Cload B. Commutants of composition operators. – Toronto: University of Toronto, 1997. – 45 p.
4. Rosenthal P. Book review // Bull. Amer. Math. Soc. – 1995. – **32**, No 1. – P. 150–153.
5. Форд Л. П. Автоморфные функции. – Москва: ОНТИ НКТП СССР, 1936. – 340 с.
6. Линчук Ю. С. Комутант оператора композиції, породженого еліптичним дробово-лінійним перетворенням, та його застосування // Наук. вісн. Чернів. ун-ту. Вип. 228. Математика. Зб. наук. праць. – Чернівці: Рута, 2004. – С. 48–50.
7. Линчук Ю. С. Комутант одного класу операторів композиції в просторах аналітичних функцій // Доп. НАН України. – 2005. – № 11. – С. 14–17.
8. Linchuk Yu. S. Representation of commutants for composition operators induced by a hyperbolic linear fractional automorphisms of the unit disk // Meth. Funct. Anal. and Top. – 2008. – **14**, No 4. – P. 361–371.
9. Kothe G. Dualitat in der Funktionentheorie // J. reine und angew. Math. – 1953. – **191**, No 1–2. – S. 30–49.
10. Подпорин В. П. К вопросу о представлении линейных операторов в виде дифференциальных операторов бесконечного порядка // Сиб. мат. журн. – 1977. – **18**, № 6. – С. 1422–1425.

11. *Линчук Ю. С.* Комутанти деяких класів операторів, що пов'язані з операторами зсуву // Укр. мат. журн. – 2007. – **59**, № 6. – С. 859–865.
12. *Градштейн И. С., Рыжик И. М.* Таблицы интегралов, рядов, сумм и произведений. – Москва: Физматгиз, 1963. – 1100 с.

*Чернівецький національний університет
ім. Юрія Федьковича*

Надійшло до редакції 28.12.2010

Yu. S. Linchuk

Commutants of composition operators induced by parabolic automorphisms of a unit disk

The commutant of a composition operator induced by a parabolic linear fractional transformation of a unit disk onto itself in the class of linear continuous operators, which act in the space of analytic functions, is described.